

Vergaderjaar 1993–1994 Nr. 1*

22 815

Regels met betrekking tot de verlening van voorzieningen aan gehandicapten (Wet voorzieningen gehandicapten)

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIES VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID, VOOR VOLKSHUISVESTING EN VOOR WELZIJN EN VOLKSGEZONDHEID¹

Vastgesteld 21 september 1993

Na kennisneming van de nadere memorie van antwoord zijn in de vaste Commissies voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid, voor Volkshuisvesting en voor Welzijn en Volksgezondheid ter voorbereiding op de plenaire behandeling ten leste nog de volgende vragen gesteld en opmerkingen gemaakt.

De leden van de fractie van de **PvdA** stelden het op prijs nog vóór de plenaire behandeling een tweetal kwesties aan de bewindslieden om een reactie voor te leggen.

Zij hadden met instemming kennisgenomen van het voornemen om bij AMvB het zogenaamde jojo-effect te beperken door te bepalen dat gehandicapten wier situatie met betrekking tot deelneming aan het arbeidsproces wijzigt, de reeds verstrekte voorziening behouden voor de in de beschikking vermelde duur.

Dit neemt hun bezwaar weliswaar niet geheel weg, maar lijkt in ieder geval de gehandicapte iets minder dan voorzien te noodzaken tot wisseling van uitvoeringsloket.

Zij meenden echter dat dit voornemen niet realiseerbaar is op basis van de (toekomstige) tekst van artikel 57 van de AAW. Hierin wordt immers in lid 1 bepaald dat het gaat om voorzieningen tot behoud, herstel of bevordering van de arbeidsgeschiktheid.

Het nieuwe lid 2 sub a beperkt de vervoersvoorzieningen tot degene die onderdeel uitmaken van, dan wel rechtstreeks samenhangen met de in lid 1 bedoelde voorzieningen. Leefvervoersvoorzieningen kunnen derhalve niet door de bedrijfsvereniging vergoed worden, tenzij de bedoeling is dat de AMvB aanzet tot «contra legem»-praktijken, hetgeen de aan het woord zijnde leden, na de rapportage van de Enquêtecommissie, niet op voorhand wilden aannemen.

In de nadere memorie van antwoord (p. 14, 15) wordt de verwachting uitgesproken dat de jurisprudentie op basis van de WVG niet wezenlijk zal verschillen van de oude (AAW-)jurisprudentie op het punt van «adequaatheid» temeer daar de beroepsrechter in het kader van de WVG dezelfde is als die thans oordeelt over de uitvoering van de AAW. De

¹ Samenstelling:

Commissie Sociale Zaken en Werkgelegenheid:

Bot-van Gijzen (CDA), Van der Meulen (CDA), voorzitter, Rongen (CDA), Jaarsma-Buijserd (PvdA), Van de Zandschulp (PvdA), Gelderblom-Lankhout (D66), Soetenhorst-de Savornin Lohman (D66), Heijmans (VVD), Van Leeuwen-Schut (VVD), mw. Bolding (GroenLinks), Barendregt (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

Commissie Volkshuisvesting:

Baarda (CDA), mw. Huberts-Fokkelman (CDA), Van der Meulen (CDA), mw. Ermen (PvdA), Van Veldhuizen (PvdA), Schuyer (D66), voorzitter, Spier (D66), Korthals Altes (VVD), Talsma (VVD), Pitstra (GroenLinks), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

Commissie Welzijn en Volksgezondheid:

Boorsma (CDA), Eversdijk (CDA), Michiels van Kessenich-Hoogendam (CDA), mw. Ermen (PvdA), voorzitter, mw. M. A. van der Meer (PvdA), Soetenhorst-de Savornin Lohman (D66), Wessel-Tuinstra (D66), Heijmans (VVD), Van Leeuwen-Schut (VVD), mw. Van Wijngaarden (GroenLinks), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

* De vorige stukken inzake dit wetsvoorstel zijn verschenen onder de nrs. 274 t/m 274g, vergaderjaar 1992–1993.

leden van de PvdA-fractie meenden deze zienswijze te moeten bestrijden op grond van voorliggende uitspraken van de Centrale Raad van Beroep. In de modelverordening van de VNG (art. 5.3) is een aantal norm- en maximumbedragen op jaarbasis opgenomen voor de tegemoetkoming van de kosten van het gebruik van een eigen auto (f 1600/f 2300), een bruikleenauto (f 900/ f 1300) of taxivervoer (f 1600/f 2300).

Ondanks het feit dat de normbedragen in het kader van de AAW aanzienlijk hoger lagen, beoordeelde de CRvB deze in het verleden meermalen als «inadequaat» (o.m. RvS 1979/102, RvS 1980/214, RvS 1983/36, RvS 1989/131). Bij de beoordeling van het begrip «adequaat» zijn naar het oordeel van de aan het woord zijnde leden voor de rechter budgettaire overwegingen van de verstreckende instantie niet relevant. Wel kan/moet hij bezien welke alternerende mogelijkheden aanwezig zijn. Achten de bewindslieden het aannemelijk dat de (nog te ontwikkelen) collectieve vervoerssystemen zodanige compenserende mogelijkheden bieden dat aan overwegingen zoals in genoemde CRvB-uitspraken de basis ontvalt? Achten zij hun stellingname dat het begrip «adequaat» voor de WVG en de AAW hetzelfde is (beter is, dachten deze leden: behoort te zijn) houdbaar, gezien de grote verschillen alleen al tussen normbedragen onder het AAW- en WVG-regime? Is de beroepsrechter gehouden zich iets van normbedragen in een gemeentelijke verordening aan te trekken? Hij toetst immers de wettelijke zorgplicht, zijnde de (goedkoopste) adequate voorziening?

De bewindslieden achten volgens de nadere memorie van antwoord de kans niet groot dat het aantal beroepszaken sterk stijgt. Handhaven zij deze taxatie in het licht van het voorafgaande?

Door de leden van de fractie van **D66** werd gevraagd of er voorstellen worden ontwikkeld bij Volkshuisvesting om het Bouwbesluit aan te passen, zodat bij de bouw reeds rekening wordt gehouden met de noodzakelijke aanpassingen? (drempels, aanrechthoogte, toilet, etc.)

Vertrouwende dat de bewindslieden tijdig zullen antwoorden, achten de commissies de openbare beraadslaging over het onderhavige wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Van der Meulen

De voorzitter van de commissie voor Volkshuisvesting,
Schuyer

De voorzitter van de commissie voor Welzijn en Volksgezondheid,
Ermen

De griffier voor het verslag,
Baljé